

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

VII. De præsentatione proprii filii, & de Prioribus, seu Rectoribus Patronis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

revertitur ad Patronum, eique integrum perdurat. Quali etiam jure donatio non acceptata revertitur ad donantis personam, & legatum recusatum hereditati redintegratur. Et favet aperte cap. *Si tibi absenti*, de præbend. in 6. ubi deciditur, collatorem qui absenti aliquam præbendam contulit, posse alteri eandem conferre, ex quo constiterit, noluisse provifum illum acceptare. Quinetiam in materia ipsa præsentandi, si præsentatio effectum non sit sortita integrum, eidem Patrono remanere jus ad secundam præsentationem Canones aperte definiunt, ut constat ex cap. *In Ecclesia*, il. 2. de institut. & cap. *Transmissis*, fin. de jurepatr. & ibi Glossa: non enim, ait, præstat impedimentum quod de jure non sortitur effectum. Perspicue quoque docent Selva tract. de Benefic. part. 3. q. 47. & Rebuffus tract. de nominat. quæst. 17. num. 21. & 22. probantque Patronum non excidere jure alterius nominationis, si citra ipsius fraudem prior non successerit. Rebuffus ipse multiplex jurium inductione amplam fidem facit, id quod nulliter factum est, nullatenus esse computandum, sed pro non facto habendum.

XXVII. Notabilis quoque ac memoriae infigenda est decisio tradita in cap. *Consultationibus*, hoc tit. nimirum illum qui fuit institutus ad præsentationem ejus qui censebatur Patronus, non esse à Beneficio removendum, licet jus patronatus ab alio postmodum justo legitimoque judicio fuerit evictum. Simile quid statuit cap. *Querelam*, de elect. scilicet electo sufficere ad tenendum beneficium electione adeptum, ut doceat electorem fuisse tunc in quasi possessione eligendi, quanvis ex postfacto elector ille probetur jus eligendi non habuisse, eoque jure privatus sit. Sufficit enim qualiscumque possessio cum bona fide illius qui promotus fuit; unde orta sunt ista Juris axiomata: Legitimè factum non est rescindendum, licet in eum casum devenerit, à quo non potuit incipere. Et, Legitimè factum cum bona fide provisi prævalet, l. *Barbarius*, D. de offic. Prætor. & utique Barbarius ipse non ignorabat se servum esse fugitivum & capite minutum, quando Præturam capessivit.]

CAPUT VIII.

De præsentatione proprii filii, & de Prioribus seu Rectoribus Patronis.

I. **N**DUBITATUM quidem est, neminem Patronum posse præsentare seipsum, cap. *Per nostras*, de jurepatr. Exigitur enim personarum distinctio inter dantem & accipientem, cap. *Cum ad nostram*, de institutionib. Sed gravis est disceptatio, utrum Patronus possit

possit proprium filium ad Beneficium presentare ? Id negare videtur cap. *Consuluit*, de jurepatron. his verbis : *Cum Sanctuarium Dei jure hereditario teneri non possit, non debet aliquatenus sustineri, ut Clerici Ecclesias à parentibus suis fundatas proprià auctoritate derineant, aut laici filii vel aliquibus aliis concedant easdem.* Ipsa tamen in idem cap. Glossa, itemque Panormitanus ibid. & Consil. 2. p. cap. 96. affirmant posse à patre patrono filium presentari, neque ambos in Jure Canonico censei unam eandemque personam, licet secus decernatur in Jure Civili, Instir. de inutilib. stipulat. §. 4. quia in bonis Ecclesie non dependet filius à patre, & sunt ea bona quasi peculium castrense, quod patri non acquiritur. Est enim Clericorum sacra militia, can. *Quicumque*, 77. dist. & can. *Presbyteros*, 16. quest. 1. can. *Reprehensibile*, 23. quest. 8. & cap. *Episcopus*, 4. de præbend. Ideoque docet Panormit. in d. cap. *Consuluit*, nihil acquiri patri ex filii proventibus Ecclesiasticis, quanvis adhuc existentis sub patria potestate.

II. Neque obstat dictum cap. *Consuluit*; loquitur namque de intrusione, *que sit propria auctoritate*: ibidemque negat, non solum propriis filiis, sed & aliis quoque posse hoc modo Ecclesias à Patronis concedi; quod utique non aliter intelligi potest, nisi hinc applicando verba eadem quæ paulò antè præcesserunt, *propria auctoritate*: secus verò per presentationem factam coram Ordinario, & hujus subsequantam institutionem. Non etiam obstat cap. *Quia Clerici*, eod. tit. quia disertè loquitur de parentibus qui pretio emunt Ecclesias patronatas, ut eas ad suos liberos transmittant: quæ quidem emptio simoniaca est hujus prohibitionis causa, non autem simplex filii qualitas. Glossam prædictam, & Panormitanum sequuntur Doctores Gallicani, Benedictus in cap. *Raynuius*, verb. *Mortuo itaque*, num. 58. p. 2. his verbis: *Pater & filius reverà sunt due persone: & inde est, quod pater Patronus potest filium, sed non seipsum presentare, secundum Glossam in cap. Consuluit, de jurepatr. licet alibi juris fictione censeantur eadem persona.* His adstipulatur Bengueus tit. ult. num. 7. 8. & 9.

III. Plerique Rectores tanquam Patroni potiuntur presentandi jure pro subditis sibi Ecclesiis Vicarios etiam perpetuos ad earum ministerium & curam animarum obeundam, cap. 3. §. *In Ecclesiis*, de privileg. & excess. privil. & cap. 2. de supplend. neglig. Prælat. & cap. *De monachis*, & cap. *In Lateranensi*, de præbend. & cap. 1. eod. tit. in 6. & cap. ult. de capel. monach. in 6. Quæ tamen capitula omnia loquuntur de Rectoribus Regularibus habentibus sub se curatas Ecclesias; & non de Secularibus Rectoribus. Sed tamen hoc idem juspatronatus pertinet quoque ad Rectores Seculares habentes Dignitatem, Personatum, aut simplex Beneficium, cujus præbenda & fructus fundantur in Ecclesia Parochiali unita simplici illi Beneficio, Personatui, vel Dignitati, ut constat ex cap. *Exstirpanda*, §. *Qui verò*, de præbend. quod caput desumptum est ex Concilio generali Lateranensi sub Innocentio III.

IV. Sunt pariter alii primarii Rectores sub se habentes Parochiales Ecclesias & Vicarios, quorum origo fuit ex necessitate auxilii & succursus Ecclesie Matricis, multitudini & distantie plebis sufficere non valentis; quae fuit occasio novae aedificandae Ecclesiae, & Vicarii in ea constituendi. Sicque Matricis Ecclesiae Rector titulo insignitur Primarii, seu Prioris Rectoris, respectu geminarum quibus praest Ecclesiarum, Matricis & Filiae. Istius generis Rector vocatur in Jure Plebanus. Est enim Plebania Ecclesia Parochialis, ex qua dependent eidem subjectae Capellae, ac minores Ecclesiae, in quibus Vicarii sive ad tempus, sive perpetui constituuntur, cap. 1. ne Cler. vel Monac. in 6. Atque utrique Priorum generi competit ut plurimum tanquam Patronis honorariis jus praesentandi ad subditarum sibi Ecclesiarum Vicariatus.

V. Tria ergo in Jure legimus Priorum seu Superiorum Rectorum genera, quibus Parochiales Ecclesiae subjiuntur. Primum est Regularem, qui curam animarum non per se, sed per Vicarios exercent Seculares. Secundum est habentium Dignitates, aut Praebendas, quibus unitae sunt Ecclesiae Parochiales. Tertium est Plebanorum qui Matricibus Ecclesiis praeficiuntur. Hi omnes jus habent praecedendi in subditis Ecclesiis Vicarios in eisdem constitutos; non tamen habent jus ministrandi intra illas, hoc enim solis competit Vicariis. His tribus Prioratum generibus aliquando competit jus patronatus ad subditos Vicariatus, aliquando minime. Quibus vero competat vel non competat ut dignosci possit, consulendi sunt foundationum tituli quid innuant, aut quidnam particularis consuetudo ferat.

CAPUT IX.

Conditiones aliquot, ut quis de Beneficio provideatur, requisitae discutiantur.

I. **B**XCOMMUNICATO quacumque majori excommunicatione neque conferre, neque recipere licet ullum Ecclesiasticum Beneficium; ejusque electio, praesentatio, institutio & collatio prorsus invalida est, cap. *Postulastis*, de Cler. excom. minist. Quo etiam capite scienter tali conferens a collatione Beneficiorum suspenditur, ut in eo puniatur in quo peccavit. Suspendi quoque neque eligere possunt, neque eligi, can. *Nos in hominem*, 9. q. 1. cap. *Cum dilectus*, de consuetud. & cap. *Cum inter R.*, & cap. *Per inquisitionem*, de election. & cap. *Pastoralis*, §. *Verum*, de appellat. cap. *Cum bona*, de aetat. & qualit. ordin.